

Making of a Monarch

II Shmuel Unit 3

Unit 3.1 – Jerusalem the Capital

The Homage of the Tribes (5:1-3)

What was David's Response?

1. Rashi, I Divrei Hayamim 11:2
אתה תרעה את עמי. על זה אמר דוד ה' רועי לא אחסר (תהלים כ"ג) אתה אומר לי אתה תרעה מה אני יכול לרעות אין הדבר תלוי בי אלא ה' רועי לא אחסר וגם אני לא אחסר לכם ודוגמא בשמואל (ב' כ"א) אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו במלחמה ולא תכבה את נר ישראל אמר להם דוד כי אתה נרי ה' והי יגיה חשכי (שם כ"ב):

Capture of Ir David and Yerushalayim (5:4-10)

Why was this his first action?

2. Malbim, 5:6
וילך המלך ואנשיו, אחר שעתה התאחדו שני ממלכות ישראל, שהיו עד עתה שבט יהודה תחת דוד, ויתר השבטים ובנימין שבט שאול בראשם תחת איש בושת, ושבו כולם למלכות אחת תחת דוד, היה מן העצה, וכך הופיע רצון ה', שעיר המלוכה תהיה בגבול השייך לשני השבטים שהיו

שבטי מלכות, וזה היה בירושלים שהיתה חציה ליהודה וחציה לבנימין כמ"ש בגבולי הארץ, וכמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (יומא יב) רצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה לחלקו של בנימין ובו מזבח בנוי, וכבר בארנו (שופטים א') כי בני יהודה כבשו חלקם בירושלים רק בני בנימין לא כבשו את חלקם וישב שם היבوسی, וילך המלך ואנשיו להוריש את היבوسی מחלק בני בנימין

What actually happened?

3. I Divrei Hayamim 11:4-9

א יא, ד וַיִּלְךְ דָּוִד וְכָל-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם, הִיא יְבוּס; וְשָׁם, הַיְבוּסִי, יִשְׁבִי, הָאֶרֶץ. א יא, ה וַיֹּאמְרוּ יִשְׁבִי יְבוּס, לְדָוִד, לֹא תָבֹא, הִנֵּה; וַיִּלְפָּד דָּוִד אֶת-מַצֵּדַת צִיּוֹן, הִיא עִיר דָּוִד. א יא, ו וַיֹּאמֶר דָּוִד--כָּל-מִכָּה יְבוּסִי כָּרְאוּנָהּ, יִהְיֶה לְרֹאשׁ וּלְשָׂר; וַיַּעַל כָּרְאוּנָהּ יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָהּ, וַיְהִי לְרֹאשׁ. א יא, ז וַיֵּשֶׁב דָּוִד, בְּמַצָּד; עַל-כֵּן קָרְאוּ-לוֹ, עִיר דָּוִד. א יא, ח וַיִּבֶן הָעִיר מְסָבִיב, מִן-הַמְּלֹאָא וְעַד-הַסָּבִיב; וַיּוֹאָב, יַחְיָה אֶת-שְׂאֵר הָעִיר. א יא, ט וַיִּלְךְ דָּוִד, הַלֹּחֶף וְגָדוֹל; וַיִּהְיֶה צָבָאוֹת, עִמּוֹ.

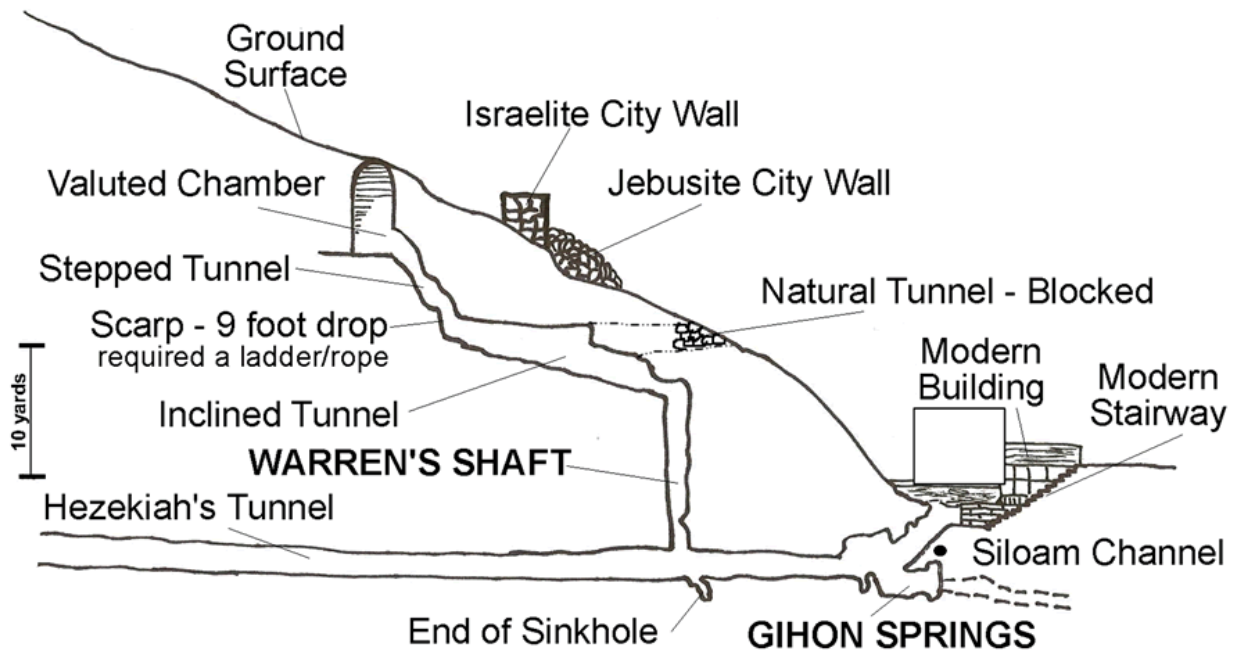
What is the Tzinor? What are the Ivrim and Pischim?

OPTION 1: MECHANIZED GUARDS

4. Ralbag, ad loc.

ויאמר לדוד לאמר לא תבא הנהכפי הפשט ערבים עלי דברי הרלב"ג, שבשער העיר עשו צלמים בדמות עורים ופסחים והיו עשויים באופן מהתחבולה שירימו ויניעו בכחם מקלות ומוטות של ברזל רבי המשקל, תנועה חזקה בענין שלא יוכל אדם לקרב שם כי יכו אותו הצלמים במקלות (ויוכל להיות שגם כן עמדו תחתיהם עורים ופסחים ממש עוזרים בהנעתם) והיו סמוכים לצנור המים באופן שהיה הצנור מוציא המים מפיו, ועל ידי הגרת המים ושטיפתם התנענעו הצלמים והמקלות כאשר יהיה ברחיים וכמו שראה תחבולות אלה בעיניו עכ"ד. וכפי זה העמידו סמוך לשער העיר שורה של צלמים בדמות עורים, ואחריה שורה של צלמים בדמות פסחים, ואחריהם הצנור מוגיר המים, ומצד השני של העיר היתה המצודה, ובין העיר ובין המצודה עמדו אנשי החיל מוכנים להלחם אל הצד שירצה האויב ליכנס, ובראשונה רצה דוד ליכנס דרך השער, ויאמרו לו לאמר לא תבא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים רצה לומר אי אפשר שתכנס אם לא תסיר תחלה את העורים ואחר כך את הפסחים מניעי המקלות אשר לא יניחוך לעבור את השער וזה שכתוב לאמר לא תבא הנה שהם אומרים וגוזרים שלא תבא הנה (רצה לומר שימנעוך מלבא) (ויתכן כי עם התחבולה הזאת היו מיחסים לצלמים האלה כח אלהות כמו שהיו דרכי עובדי עבודה זרה הקדמונים שהיו מתקנים פסיליהם על ידי גלילים וצירים שיתנענעו וירימו כבדים במלאכה והיו מהבילים להמון הסכלים כי זו כחו לאלהו, ובזה תשתף גם דעת חכמינו זכרונם לברכה שהיו רומזים בדמותים האלה גם שבועת אברהם או יצחק לאבימלך):

OPTION 2: THE WATER SHAFT

Charles Warren who first discovered the shaft in the 19th century

OPTION 3: HUMAN SHIELDS

5. THE ANTIQUITIES OF THE JEWS By Flavius Josephus
 CHAPTER 3. How David Laid Siege To Jerusalem; And When He Had Taken The City,
 He Cast The Canaanites Out Of It, And Brought In The Jews To Inhabit Therein.

FLAVIUS JOSEPHUS

1. Now the Jebusites, who were the inhabitants of Jerusalem, and were by extraction Canaanites, shut their gates, and placed the blind, and the lame, and all their maimed persons, upon the wall, in way of derision of the king, and said that the very lame themselves would hinder his entrance into it. This they did out of contempt of his power, and as depending on the strength of their walls. David was hereby enraged, and began the siege of Jerusalem, and employed his utmost diligence and alacrity therein, as intending by the taking of this place to demonstrate his power, and to intimidate all others that might be of the like [evil] disposition towards him. So he took the lower city by force, but the citadel held out still; whence it was that the king, knowing that the proposal of dignities and rewards would encourage the soldiers to greater actions, promised that he who should first go over the ditches that were beneath the citadel, and should ascend to the citadel itself and take it, should have the command of the entire people conferred upon him. So they all were ambitious to ascend, and thought no pains too great in order to ascend thither, out of their desire of the chief command. However, Joab, the son of Zeruiah, prevented the rest; and as soon as he was got up to the citadel, cried out to the king, and claimed the chief command.

OPTION 4: THE COVENANT

6. Radak, ad loc.

ומצאנו בדרש אמרו אנשי יבוס לאברהם כרות עמנו ברית שאין זרעך יורש את עיר היבוס ואנו מוכרין לך את מערת המכפלה ועשה כן ואנשי יבוס עשו צלמי נחשת והעמידום ברחוב העיר וכתבו עליהם ברית השבועה וכשבאו ישראל לארץ לא יכלו להכנס שם מפני השבועה שנא' ואת היבوسی יושב ירושלם לא יכלו בני ישראל להורישם וכשמלך דוד רצה להכנס שם ולא הניחוהו שנאמר ויאמרו אנשי יבוס לא תבא הנה אמרו לו אין אתה יכול עד שתסיר הצלמים הללו שכתוב עליהם ברית השבועה שנאמר כי אם הסירך העורים והפסחים ואלו הם הצלמים שעינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו רגליהם ולא יהלכו שנאי נפש דוד לפי ששונא מלשמוע ומעבו' ע"א שנאמר על כן יאמרו עור ופסח לא יבא אל הבית אמר דוד לאנשיו כל מי שיעלה בראשונה ויסיר את הצלמים יהיה לראש ועלה יואב והיה לראש שנאמר ויעל יואב וגו' ואחר כן קנה דוד את עיר היבוס לישראל בככר זהב בכתב לאחוזת עולם בשש מאות זהב שנאמר ויתן דוד לארונה במקום וגו', ועוד אמרו כי שני צלמים אלו היו בראש המגדל הנקרא צנור והיה אחד עור על שם יצחק והאחד היה פסח על שם יעקב ובפיהם השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנאמר אם תשקר לי ולניני ולנכדי לפיכך לא כבשו ישראל כשכבשו את ירוש' כי עדיין היה נכד אבימלך חי ובימי דוד כבר מת ובטלה השבועה. והחכם ר' אברהם א"ע פירש כי אם הסירך כמו הסיר כלומר אם תסיר למלחמתך אפי' העורים והפסחים אז ימנעוך שלא תבא הנה כי המגדל הזה חזק מאד ולא נירא אותך למלחמה:

7. Bereishis 21:22-34

כב וַיְהִי, בְּעֵת הַהוּא, וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ וַפִּיכֹל שֶׁר-צָבָאוּ, אֶל-אַבְרָהָם לֵאמֹר: אֱלֹהִים עִמָּךְ, כִּלְכַל אֲשֶׁר-אַתָּה עֹשֶׂה. **22** And it came to pass at that time, that Abimelech and Phicol the captain of his host spoke unto Abraham, saying: 'God is with thee in all that thou doest.

כג וְעַתָּה, הַשְׁבַּעָה לִי בְּאֱלֹהִים הַנָּה, אִם-
תִּשָּׁקֵר לִי, וְלִנְיָו וְלִנְיָו בְּחֶסֶד אֲשֶׁר-
עָשִׂיתִי עִמָּךְ, תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי, וְעַם-הָאָרֶץ,
אֲשֶׁר-גֵּרְתָה בָּהּ. 23 Now therefore swear unto me here by God that thou wilt not deal
falsely with me, nor with my son, nor with my son's son; but
according to the kindness that I have done unto thee, thou shalt do
unto me, and to the land wherein thou hast sojourned.'

כד וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם, אֲנֹכִי, אֲשַׁבַּע. 24 And Abraham said: 'I will swear.'

כה וַהֲוֹכַח אַבְרָהָם, אֶת-אַבִּימֶלֶךְ, עַל-אֲדוּת
בְּאֵר הַמַּיִם, אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אַבִּימֶלֶךְ. 25 And Abraham reprov'd Abimelech because of the well of water,
which Abimelech's servants had violently taken away.

כו וַיֹּאמֶר אַבִּימֶלֶךְ--לֹא יָדַעְתִּי, מִי עָשָׂה
אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה; וְגַם-אַתָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי, וְגַם
אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי--בְּלַתִּי הַיּוֹם. 26 And Abimelech said: 'I know not who hath done this thing; neither
didst thou tell me, neither yet heard I of it, but to-day.'

כז וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר, וַיִּתֵּן
לְאַבִּימֶלֶךְ; וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם, בְּרִית. 27 And Abraham took sheep and oxen, and gave them unto
Abimelech; and they two made a covenant.

כח וַיִּצַּב אַבְרָהָם, אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת הַצֹּאן--
לְבִדְהָן. 28 And Abraham set seven ewe-lambs of the flock by themselves.

כט וַיֹּאמֶר אַבִּימֶלֶךְ, אֵל-אַבְרָהָם: מָה הַנָּה,
שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ, לְבִדְהָנָה. 29 And Abimelech said unto Abraham: 'What mean these seven ewe-
lambs which thou hast set by themselves?'

ל וַיֹּאמֶר--כִּי אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת, תִּקַּח
מִיָּדִי: בְּעֵבֹר תִּהְיֶה-לִּי לְעֵדָה, כִּי חָפַרְתִּי
אֶת-הַבְּאֵר הַזֹּאת. 30 And he said: 'Verily, these seven ewe-lambs shalt thou take of my
hand, that it may be a witness unto me, that I have digged this well.'

לא עַל-כֵּן, קָרָא לְמָקוֹם הַהוּא--בְּאֵר
שִׁבְעָ: כִּי שָׁם נִשְׁבָּעוּ, שְׁנֵיהֶם. 31 Wherefore that place was called Beer-sheba; because there they
swore both of them.

לב וַיִּכְרְתוּ בְרִית, בְּבִקְרַת שִׁבְעָ; וַיִּקַּם
אַבִּימֶלֶךְ, וּפִיכֹל שַׂר-צְבָאוֹ, וַיָּשׁוּבוּ, אֶל-אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים. 32 So they made a covenant at Beer-sheba; and Abimelech rose up,
and Phicol the captain of his host, and they returned into the land of
the Philistines.

לג וַיִּטַּע אֲשֶׁל, בְּבִקְרַת שִׁבְעָ; וַיִּקְרָא-שָׁם--
בְּשֵׁם יְהוָה, אֵל עוֹלָם. 33 And Abraham planted a tamarisk-tree in Beer-sheba, and called
there on the name of the LORD, the Everlasting God.

לד וַיֵּגֶר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, יָמִים
רַבִּים. {פ} 34 And Abraham sojourn'd in the land of the Philistines many days.

א וַיְהִי, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַהֲאֱלֹהִים
נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם; וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי. 1 And it came to pass after these things, that God did prove
Abraham, and said unto him: 'Abraham'; and he said: 'Here am
I.'

8. Rashbam, 22:1

(א) ויהי אחר הדברים האלה - כל מקום שנא' אחר הדברים האלה מחובר על הפרשה שלמעלה. אחר הדברים האלה, שהרג אברהם את המלכים אמר לו הק', אל תירא אברם, מן האומות. ויהי אחר הדברים האלה, שנולד יצחק, ויוגד לאברהם לאמר עוד ובתואל ילד את רבקה. וכן אחר הדברים האלה, שהגיד מרדכי על בגתן ותרש, גדל המלך אחשורוש את המן, שרצה להרוג את מרדכי והועיל לו מה שהציל את המלך ונתלה המן. אף כאן אחר הדברים שכרת אברהם ברית לאבימלך לו ולנינו ולנכדו של אברהם ונתן לו שבע כבשות הצאן וחרה אפו של הק' על זאת שהרי ארץ פלשתים בכלל גבול ישראל והק' ציוה עליהם לא תחיה כל נשמה וגם ביהושע מטילין על ערי חמשת סרני פלשתים גורל, לכן והאלהים נסה את אברהם קינתו וציערו כדכת' הנסה דבר אליך תלאה, על נסותם את י", מסה ומריבה,

בחנני יי ונסני. כלומר נתגאיתה בן שנתתיו לכרות ברית ביניכם ובין בניהם, ועתה לך והעלהו לעולה ויראה מה הועילה כריתות ברית שלך. וכן מצאתי אחרי כן במדרש של שמואל ויהי ארון יי בארץ פלשתים שבעה חדשים. כת' את שבע כבשות הצאן תקח מידי. אמר לו הק' אתה נתתה לו שבע כבשות, חייך שבניו עושים שבע מלחמות עם בניך ונוצחין אותן. ד"א חייך שבניו הורגים שבע צדיקים מבניך ואילו הן שמשון חפני ופנחס שאול ושלשה בניו. ד"א חייך שבניו מחריבים שבע משכנות, ואילו הן אוהל מועד וגלגל נוב ושלמה [וגבעון] ובית עולמים [תרין]. ד"א שארון מחזיר בשדה פלשתים שבעה חדשים. נסה קונטרס ר"א:

How far it went?

The Desert

9. Shmos 13:14

יג, יז ויהי, בְּשַׁלַח פְּרָעָה אֶת-הָעָם, וְלֹא-נָחַם אֱלֹהִים דָּרָךְ אַרְץ פְּלִשְׁתִּים, כִּי קָרֹב הוּא:

Mechilta Devei Rabbe Yishmael

כי קרוב הוא קרובה השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנא' ועתה השבעה לי באלקים הנה אם תשקור לי ליני ולנכדי (בראשית כא כג) ועדיין נכדו קיים.

The Conquest

10. Yehoshua 15:63

63 And as for the Jebusites, the inhabitants of Jerusalem, the children of Judah could not drive them out; but the Jebusites dwelt with the children of Judah at Jerusalem, unto this day. {P}

11. Radak, ad loc.

לא יכלו בני יהודה להורישם - כתיב יוכלו כי אף בזמן העתיד לא יוכלו עד שיבא דוד וקרי יכלו כי לא יכלו אז להורישם בעת כבוש הארץ ואמרו רז"ל יוכלין היו אלא שלא היו רשאים מפני השבוע' שנשבע אברהם לאבימלך והיבוסים הזה לא היה היבוסים משבעה גוים אלא אדם אחד שהיה שמו יבוס והיה מפלשתים מזרע אבימלך ונקרא המקום על שמו יבוס ואנשי המשפחה ההיא יושבי ירושלים היה שמם יבוסים מתחסיים אל יבוס וכן ארונה היבוסים שהיה מלך המקו' ההוא ומבצר המקום הזה הוא ציון שהיא בירושלים ועד דוד לא היה נכבש המקום הזה ולדעת רז"ל לא כבשוהו מפני השבועה ודוד הסיר העורים והפסחים שהיו צלמי נחשת והיה כתוב בהם דבר השבועה ואחר כך כבש המגדל ההוא ואחר כך קנה דוד את עיר היבוסים לישראל בממכר זהב בכתב לאחוזת עולם שנאמר ויתן דוד לארונה במקום וגו', ועוד אמרו כי השבועה היתה לי ולניני ולנכדי וכשכבשו בני יהודה את ירושלים היה נכד אבימלך חי עדיין ולא יכלו לכבוש המצודה עדיין מפני השבועה ובימי דוד לא היה עוד הנכד חי ועוד נכתב כזה עוד בספר שמואל ולפי הפשט היה המבצר חזק ולא היה כח לבני יהודה להורישם אולי היתה סבה מאת ה' שלא תלכד המצודה ההיא עד מלוך דוד מלך ישראל כדי שתקרא על שמו לפי שהיה ראש ממלכת ישראל ומה שאמר עד היום הזה יהושע כתב כן כי הוא כתב ספרו לפי הקבלה ובימיו לא הורישם מירושלים ואף בימי דוד מצאנו שהיו שם:

Yerushalayim

12. II Shmuel 5:6

6 And the king and his men went to Jerusalem against the Jebusites, the inhabitants of the land, who spoke unto David, saying: 'Except thou take away the blind and the lame, thou shalt not come in hither'; thinking: 'David cannot come in hither.'

13. Radak, II Shmuel 5:6

ועוד אמרו כי שני צלמים אלו היו בראש המגדל הנקרא צנור והיה אחד עור על שם יצחק והאחד היה פסח על שם יעקב ובפיהם השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנ' אם תשקר לי ולניני ולנכדי לפיכך לא כבשו ישראל כשכבשו את ירוש' כי עדיין היה נכד אבימלך חי ובימי דוד כבר מת ובטלה השבועה והחכם ר' אברהם א"ע פירש כי אם הסירך כמו הסיר כלומר אם תסיר למלחמתך אפי' העורים והפסחים אז ימנעוך שלא תבא הנה כי המגדל הזה חזק מאד ולא נירא אותך למלחמה:

14. Bereishis Rabba Vayeira 54

ד ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויאמר אבימלך לאברהם מה הנה שבע כבשות, אמר לו הקדוש ברוך הוא אתה נתת שבע כבשות בלי רצוני, חיך שאני משהה בשמחת בניך ז' דורות, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני חיך כנגד כן הורגים מבניך שבעה צדיקים ואלו הן, חפני, ופנחס, ושמשון, ושאל וג' בניו, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני, כנגד כן בניו מחריבין מבניך ז' משכנות ואלו הן, אוהל מועד וגלגל, נוב, וגבעון, ושילה, ובית עולמים תרין, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני כנגד כן ארוני חוזר בשדה פלשתים ז' חדשים הה"ד (תהלים עח) ויתן לשבי עזו זה ארון ברית, וכתוב (ש"א = שמואל א' = ו) ויהי ארון ה' בשדה פלשתים ז' חדשים

Why so Serious?

15. Bereishis 21:10-12

10 Wherefore she said unto Abraham: 'Cast out this bondwoman and her son; for the son of this bondwoman shall not be heir with my son, even with Isaac.'

11 And the thing was very grievous in Abraham's sight on account of his son.

12 And God said unto Abraham: 'Let it not be grievous in thy sight because of the lad, and because of thy bondwoman; in all that Sarah saith unto thee, hearken unto her voice; for in Isaac shall seed be called to thee.'

16. Rashi, Bereishis 21:11

על אודות בנו - ששמע שיצא לתרבות רעה. ופשוטו על שאמרה לו לשלחו: